

31968R1612

L 257/2

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

19.10.1968

**NÕUKOGU MÄÄRUS (EMÜ) nr 1612/68,
15. oktoober 1968,
töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires**

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 49,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽¹⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾

ning arvestades, et:

hiljemalt üleminekuaja lõpuks tuleks tagada töötajate liikumisvabadus ühenduse piires; selle eesmärgi saavutamise nõuab igasuguse kodakondsusel põhineva liikmesriikide töötajate diskrimineerimise kaotamist nii töölevõtmisel, töö tasustamisel kui ka muude töötingimuste puhul, samuti töötajate õigust tasustatud töö tegemiseks vabalt liikuda ühenduse piires, arvestades piiranguid, mis on õigustatud avaliku korra, julgeoleku või tervishoiu seisukohalt;

eelkõige tolliliidu varajaseks rajamiseks ja selleks, et tagada ühenduse aluspõhimõtete üheaegne lõplik elluviimine, tuleb vastu võtta sätted, mis võimaldavad saavutada asutamislepingu artiklites 48 ja 49 seatud eesmärgi liikumisvabaduse alal, ning täiustada meetmeid, mida on jätkuvalt võetud määruse nr 15 ⁽³⁾ alusel esimeste sammude kohta liikumisvabaduse saavutamiseks ja nõukogu 25. märtsi 1964. aasta määruse nr 38/64/EMÜ ⁽⁴⁾ alusel töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires;

liikumisvabadus on töötajate ja nende perede põhiõigus; tööjõu liikuvus ühenduse piires peab olema üks vahendeid, mille abil töötajale on tagatud võimalus parandada oma elu- ja töötingimusi ning edendada oma ühiskondlikku edasiminekut, aidates samal

ajal rahuldada liikmesriikide majanduse vajadusi; kinnitada tuleks kõigi liikmesriikide töötajate õigust töötada ühenduse piires oma valitud alal;

seda õigust peavad saama ilma diskrimineerimiseta kasutada alalised, hooaja- ja piirialatöötajad ning need, kes teevad tööd seoses teenuste osutamisega;

õigus liikumisvabadusele, nii et seda võiks kasutada objektiivse mõõdupuu järgi vabalt ja väärikalt, nõuab tegeliku ja seadusjärgse võrdse kohtlemise tagamist kõiges, mis on seotud töötamise ja eluaseme saamisega, samuti töötajate liikumist takistavate piirangute kõrvaldamist, eelkõige selliste piirangute kõrvaldamist, mis on seotud töötaja õigusega olla koos oma perega ja tema pere integreerimistingimustega vastuvõtjariiki;

ühenduse töötajatevahelisest mittediskrimineerimise põhimõttest tulenevalt on kõigi liikmesriikide kodanikel töö saamisel teise liikmesriigi territooriumil võrdsed tingimused selle riigi kodanikest töötajatega;

on vaja tugevdada vabade töökohtade vahenduse mehhanismi, eelkõige arendades otsesidemeid kesksete tööturuasutuste vahel, samuti piirkondlike tööturuasutuste vahel, nagu ka suurendades ja kooskõlastades teabevahetust, tagamaks selgemat üldpilti tööturust; samuti tuleb elukohta vahetada soovivaid töötajaid korrapäraselt informeerida elu- ja töötingimustest; lisaks sellele tuleb sätestada meetmed juhuks, kui mõne liikmesriigi tööturul esineb või on ette näha häireid, mis võivad tõsiselt ohustada mõne piirkonna või majandusharu elatus- ja tööhõivetaset; sel juhul seisneb esmalt kasutatav meetod teabe levitamises, mis hoiataks töötajaid sellisesse piirkonda või majandusharusse tulemast, aga

⁽¹⁾ EÜT 268, 6.11.1967, lk 9.

⁽²⁾ EÜT 298, 7.12.1967, lk 10.

⁽³⁾ EÜT 57, 26.8.1961, lk 1073/61.

⁽⁴⁾ EÜT 62, 17.4.1964, lk 965/64.

vajaduse korral peab olema võimalik suurendada sellise teabevahetuse tulemuslikkust eespool nimetatud mehhanismi ajutise peatamise teel, kusjuures kõik sellised otsused tuleb vastu võtta ühenduse tasandil;

töötajate liikumisvabadus, tööhõive ja kutseõpe on omavahel tihedalt seotud, eriti kui kutseõppe sihiks on anda töötajatele võimalus vastu võtta tööpakkumisi ühenduse teistest piirkondadest; sellise seotuse tõttu ei saa neis valdkondades kerkivaid probleeme enam uurida isoleeritult, vaid neid tuleb vaadelda üksteisest sõltuvana, arvestades ka tööhõiveprobleeme piirkondlikul tasandil;

seetõttu peab suunama liikmesriikide pingutused tööhõivepoliitika kooskõlastamisele ühenduse tasandil;

nõukogu laiendas oma 1968. aasta 15. oktoobri otsuses ⁽¹⁾ asutamislepingu artiklite 48 ja 49, samuti nende rakendamiseks võetud meetmete kohaldamisala Prantsusmaa ülemeredepartemangudele,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I OSA

TÖÖHÕIVE JA TÖÖTAJATE PERED

I JAOTIS

Võimalus saada tööd

Artikkel 1

1. Liikmesriigi igal kodanikul on sõltumata elukohast õigus asuda tööle ja töötada teise liikmesriigi territooriumil vastavalt selle riigi kodanike töötamist reguleerivatele õigus- ja haldusnormidele.

2. Eelkõige on tal õigus asuda pakutavale tööle teise liikmesriigi territooriumil võrdsetel tingimustel selle riigi kodanikega.

Artikkel 2

Liikmesriigi iga kodanik ja liikmesriigi territooriumil tegutsev iga tööandja võivad vastastikku tööd taotleda ja seda pakkuda, nad võivad sõlmida ja täita töölepinguid kooskõlas kehtivate õigus- ja haldusnormidega, ilma et sellest tuleneks mingit diskrimineerimist.

Artikkel 3

1. Käesoleva määruse alusel ei kohaldata liikmesriigi õigus- ja haldusnorme või haldustavasid:

- kui nendega piiratakse töötaotlusi ja -pakkumisi või välisriigi kodanike õigust tööle asuda ja töötada või kehtestatakse selleks tingimusi, mida ei kohaldata selle riigi kodanike suhtes,
- kui nende ainus või peamine eesmärk või mõju on teiste liikmesriikide kodanikke pakutavast tööst eemale tõrjuda, hoolimata sellest, et neid kohaldatakse kodakondsusest olenemata.

Seda sätet ei kohaldata keeleoskusega seotud tingimuste suhtes, mida esitatakse täidetava töökoha laadi tõttu.

2. Eelkõige kuuluvad lõike 1 esimeses lõigus kirjeldatud liikmesriigi sätete ja tavade hulka need, mis:

- a) näevad ette välisriigi kodanike töölevõtmise erikorra;
- b) piiravad või kitsendavad vabade töökohtade pakkumist ajakirjanduses või ükskõik millise muu massiteabevahendi vahendusel või kehtestavad selleks tingimusi, mida ei kohaldata selle liikmesriigi territooriumil tegutsevate tööandjate puhul;
- c) kehtestavad töö saamise võimaluse eeltingimuseks registreerimise tööhõivetalituses või takistavad üksiktöötajate töölevõtmist, kui tegemist on isikutega, kes ei ela kõnealuse riigi territooriumil.

Artikkel 4

1. Liikmesriikide õigus- ja haldusnorme, millega on kehtestatud välisriigi kodanike töölevõtmise arvuline või suhtarvuline piirang ettevõttes, tegevusalal, piirkonnas või kogu riigis, ei kohaldata teiste liikmesriikide kodanike suhtes.

⁽¹⁾ EÜT L 257, 19.10.1968, lk 1.

2. Kui liikmesriigis sõltub ükskõik milliste soodustuste andmine ettevõtetele neis töötavate selle riigi kodanikest töötajate minimaalsest suhtarvust, loetakse teiste liikmesriikide kodanikud selle riigi kodanikest töötajateks vastavalt nõukogu 15. oktoobri 1963. aasta direktiivi sätetele ⁽¹⁾.

Artikkel 5

Liikmesriigi kodanikule, kes otsib tööd teise liikmesriigi territooriumil, annavad sealsed tööhõivetalitused samasugust abi nagu selle riigi tööd otsivale kodanikele.

Artikkel 6

1. Liikmesriigi kodaniku töötamine või töölevõtmine teises liikmesriigis ei sõltu meditsiinilistest, kutsealastest või muudest kriteeriumidest, mis on tema kodakondsusest lähtudes diskrimineerivad, võrreldes nende kriteeriumidega, mida kohaldatakse selle teise liikmesriigi kodanike puhul, kes soovivad teha sama tööd.

2. Sellest olenemata peab kodanik, kellele on isiklikult tehtud pakkumine tööandjalt muus liikmesriigis kui see, mille kodanik ta on, tegema läbi kutsealase katse, kui tööandja seda oma töopakumist tehes otseselt nõuab.

II JAOTIS

Tööhõive ja võrdne kohtlemine

Artikkel 7

1. Töötajat, kes on liikmesriigi kodanik, ei tohi teise liikmesriigi territooriumil tema kodakondsuse tõttu kohelda ükskõik milliste tööhõive- ja tööttingimuste suhtes teisiti kui selle riigi kodanikest töötajaid, eelkõige seoses töötasu, vallandamise ja töötuks jäämise puhul tööle ennistamise või uue töökoha leidmisega.

2. Tal on samad sotsiaalsed ja maksusoodustused kui selle riigi kodanikest töötajatel.

3. Lisaks on tal samast õigusest tulenevalt ja samadel tingimustel selle riigi kodanikest töötajatega õigus saada koolitust kutseõppeasutustes ja ümberõppekeskustes.

4. Ükskõik milline punkt kollektiiv- või individuaalpeingus või ükskõik millises teises kollektiivses määruuses, mis käsitleb töö saamise võimalust, tööd, töötasu ja teisi töö- või vallandamistingimusi, on tühine, kui see sätestab või lubab diskrimineerivaid tingimusi töötajate suhtes, kes on teiste liikmesriikide kodanikud.

Artikkel 8

1. Töötajal, kes on ühe liikmesriigi kodanik ja kes töötab teise liikmesriigi territooriumil, on võrdne õigus kuuluda ametiühingutesse ja kasutada sellest tulenevaid õigusi, kaasa arvatud õigus hääletada; tal võidakse mitte lubada osaleda avalik-õiguslike juriidiliste isikute juhtimises ja olla avalik-õiguslikul ametikohal. Peale selle on tal õigus olla valitud ettevõtte töötajate esindusorganitesse. Selle artikli sätteid ei mõjuta seadusi ega määrusi teatavates liikmesriikides, kes annavad teistest liikmesriikidest tulevatele töötajatele ulatuslikumad õigused.

2. Nõukogu vaatab selle artikli üle komisjoni ettepaneku alusel, mis esitatakse hiljemalt kahe aasta jooksul.

Artikkel 9

1. Töötajal, kes on ühe liikmesriigi kodanik ja kes töötab teise liikmesriigi territooriumil, on elamispinna suhtes kõik õigused ja soodustused, mida antakse selle riigi kodanikest töötajatele, kaasa arvatud võimalus saada talle vajaliku elamispinna omandiõigus.

2. Sellisel töötajal on piirkonnas, kus ta töötab, samasugune õigus kui kodanikel panna oma nimi korteritaotlejate nimekirja, kui niisugune nimekiri on olemas; tal on õigus sellest tulenevatele soodustustele ja eelistele.

Kui töötaja pereliikmed on jäänud riiki, kust töötaja tuli, loetakse nad selles tähenduses eespool nimetatud piirkonnas elavaks, kui kodanikest töötajale on samal alusel ette nähtud soodustused.

⁽¹⁾ EÜT 159, 2.11.1963, lk 2661/63.

III JAOTIS

Töötajate pered*Artikkel 10*

1. Sõltumata kodakondsusest on õigus asuda elama töötaja juurde, kes on ühe liikmesriigi kodanik ja kes töötab teise liikmesriigi territooriumil:

- a) tema abikaasal ja nende järglastel, kes on alla 21aastased või ülalpeetavad;
- b) töötaja ja tema abikaasa ülalpeetavatel sugulastel ülenevas liinis.

2. Liikmesriigid hõlbustavad ükskõik millise lõikes 1 nimetatamata pereliikme riiki lubamist, kui ta on ülalnimetatud töötaja ülalpeetav või temaga koos elav ja samasse leibkonda kuuluv isik riigis, kust töötaja pärit on.

3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamise eelduseks on, et töötajal on oma pere jaoks samasugune elamispiind, mida peetakse piirkonnas, kus

ta töötab, tavaliseks selle riigi kodanikest töötajate puhul; käesoleva sätte alusel ei tohi siiski teha vahet selle riigi kodanikest töötajate ja teistest liikmesriikidest pärit töötajate vahel.

Artikkel 11

Kui liikmesriigi kodanik on töötaja või füüsilisest isikust ettevõtja teise liikmesriigi territooriumil, on tema abikaasal ja neil tema lastel, kes on alla 21aastased või tema ülalpeetavad, õigus asuda tööle töötajana mis tahes paigas selles riigis, isegi kui nad ei ole ühegi liikmesriigi kodanikud.

Artikkel 12

Teise liikmesriigi territooriumil töötava või töötanud liikmesriigi kodaniku lapsi, kes elavad selle riigi territooriumil, võetakse selle riigi üldhariduskooli, töö käigus toimuva väljaõppe kursustele ja kutseõppekursustele samadel tingimustel kui selle riigi kodanikke.

Liikmesriigid aitavad kaasa kõigile pingutustele, mille eesmärgiks on anda nendele lastele võimalikult head tingimused koolituses osaleda.

II OSA

VABADE TÖÖKOHTADE JA TÖÖTAOTLEJATE VAHENDUS

I JAOTIS

Liikmesriikidevaheline koostöö ja koostöö komisjoniga*Artikkel 13*

1. Liikmesriigid või komisjon algatavad või teevad koos tööhõive või tööpuuduse alaseid uuringuid, mida nad peavad vajalikuks, et tagada tööjõu liikumisvabadus ühenduse piires.

Liikmesriikide kesksed tööturuasutused teevad tihedat koostööd omavahel ja komisjoniga, selleks et ühiselt tegutseda vabade töökohtade ja töötaotlejate vahendamisel kogu ühenduses ja sellest tuleneval töötajate töölepaigutamisel.

2. Liikmesriigid määravad selleks eriasutused, millele usaldatakse töö organiseerimine eespool viidatud valdkondades ning koostöö üksteisega ja komisjoni talitustega.

Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist muudatustest nende asutuste määramises; komisjon avaldab muudatuste üksikasjad *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 14

1. Liikmesriigid edastavad komisjonile teavet probleemide kohta, mis tekivad seoses töötajate liikumis- ja töötamisvabadusega, ning andmeid tööhõive seisundi ja arengu kohta piirkondade ja tegevusalade kaupa.

2. Koostöös tehnilise komiteega määrab komisjon lõikes 1 nimetatud teabe koostamise viisi ja edastamise ajavahemikud. Oma tööturgude seisundi hindamiseks kasutavad liikmesriigid ühtseid kriteeriume, mille kehtestab komisjon kooskõlas tehnilise komitee poolt vastavalt artikli 33 punktile d tehtud töö tulemustega pärast nõuandekomitee arvamuse kättesaamist.

3. Menetluse kohaselt, mille on sätestanud komisjon kokkuleppel tehnilise komiteega, saadab iga liikmesriigi eriasutus teiste liikmesriikide eriasutustele ja Euroopa koordineerimisametile elu- ja töötajate ning tööturu seisundi kohta teavet, millest teiste liikmesriikide töötajad võivad juhinduda. Seda teavet ajakohastatakse korrapäraselt.

Teiste liikmesriikide eriasutused tagavad sellise teabe laialdase avalikustamise, eelkõige levitades seda vastavate tööturuasutuste kaudu ja kõigi asjaomaste töötajate teavitamiseks sobivate sidevahendite abil.

II JAOTIS

Vabade töökohtade vahendamise mehhanism

Artikkel 15

1. Vähemalt üks kord kuus saadab iga liikmesriigi eriasutus teiste liikmesriikide eriasutustele ja Euroopa koordineerimisametile aruande, milles on märgitud kutsealade ja piirkondade kaup:

- a) kohaliku tööturu tööjõu poolt täitmata või tõenäoliselt täitmata jäävad vabad töökohad;
- b) töötaotlejad, kes on võimelised vastu võtma ja väljendanud tegelikku valmisolekut vastu võtta töö mõnes teises riigis.

Iga liikmesriigi eriasutus edastab sellise teabe vastavatele tööturuasutustele ja -agentuuridele.

2. Lõikes 1 nimetatud aruandeid levitatakse ühtse süsteemi kohaselt, mille kehtestab Euroopa koordineerimisamet koostöös tehnilise komiteega kaheksateistkümnelt kuu jooksul pärast käesoleva määruse jõustumist.

Artikkel 16

1. Igast vabast töökohast, millest teatatakse liikmesriigi tööturuasutustele ja mida ei saa täita kohalikul tööturul ning mida artiklis 15 nimetatud aruannete alusel saab vahendada ühenduse

piires, teatatakse pädevatele tööturuasutustele liikmesriigis, kes on viidanud, et tal on sellel kutsealal vaba tööjõudu.

2. Need asutused edastavad esimese liikmesriigi asutustele sobivate taotluste andmed. 18 päeva jooksul pärast vaba töökohta teate vastuvõtmist teise liikmesriigi asutuste poolt esitatakse kõnealused taotlused tööandjatele eelisjärjekorras mitteliikmesriigi kodanike avalduste ees võrdsetel alustel oma riigi kodanikest töötajate avaldustega. Eespool nimetatud ajavahemiku jooksul teatatakse vabadest töökohtadest mitteliikmesriikidele ainult juhul, kui liikmesriik, kus on vabu töökohti, otsustab, et nende töökohtade täitmiseks vastavatel kutsealadel ei piisa töötajatest, kes on liikmesriikide kodanikud.

3. Lõike 1 sätteid ei kohaldata vabade töökohtade puhul, mida pakutakse mitteliikmesriikide kodanikest töötajatele, kui:

- a) tööpakkumine tehakse töötajale nimeliselt ja on konkreetne, pidades silmas:
 - i) erialaseid kvalifikatsiooninõudeid või pakutava töö konfidentsiaalsust või varasemaid kutsealaseid sidemeid;
 - ii) perekondlike sidemete olemasolu kas tööandja ja nõutud töötaja või nõutud töötaja ja vähemalt aasta aega pidevalt samas ettevõttes töötanud töötaja vahel.

Alapunkte i ja ii kohaldatakse kooskõlas lisaga;

- b) vabadele töökohtadele soovitakse tööle võtta hooajatöötajate homogeenseid rühmi, kelle seast vähemalt ühele on vaba töökohta nimeliselt pakutud;
- c) tööandjad pakuvad vabu töökohti töötajatele, kes elavad piiriäärsetel aladel kummalgi pool liikmesriigi ja mitteliikmesriigi vahelist piiri;
- d) tööandja pakub vabu töökohti nimelt mitteliikmesriikide töötajatele põhjustel, mis on seotud ettevõtte tõrgeteta toimimisega, kui oma riigi kodanikest töötajatele või teiste ühenduse liikmesriikide töötajatele töö kindlustamiseks sekknud tööturuasutused leiavad, et need põhjused on õigustatud.

Artikkel 17

III JAOTIS

Tööturu tasakaalu kontrollimeetmed

1. Artikli 16 sätteid rakendavad eriasutused. Niivõrd kui kesksed asutused lubavad ja liikmesriigi tööturuasutuste korraldus ja kasutatav töökohtade täitmise meetodika võimaldavad, tuleb:

a) liikmesriikide piirkondlikel tööturuasutustel:

i) artiklis 15 nimetatud aruannete põhjal, mille põhjal valitakse sobiv toimimisviis, viia otseselt kokku ja vahendada vabu töökohti ning töötaotlusi;

ii) seada sisse otsesuhted töövahenduseks järgmistel juhtudel:

- töötajatele pakutakse nimeliselt töökohti,
- konkreetsele tööturuasutusele või tööandjale, kes tegutseb niisuguse tööturuasutuse teeninduspiirkonnas, on saadetud individuaalsed töötaotlused,
- vahendamine puudutab hooajatöötajaid, kes tuleb tööle võtta võimalikult ruttu;

b) asutustel, kes vastutavad kahe või enama liikmesriigi piirialade eest, regulaarselt vahetada andmeid oma piirkonna vabade töökohtade ja töötaotluste kohta ning tegutsedes vastavalt kokkulepetele oma riigi teiste tööturuasutustega otse vahendada vabu töökohti ja töötaotlusi;

c) ametlikel tööturuasutustel, kes on spetsialiseerunud teatud kutsealadele või konkreetsetele isikurühmadele, teha üksteisega otsest koostööd.

2. Asjaomased liikmesriigid edastavad komisjonile ühisel kokkuleppel koostatud nimekirja lõikes 1 nimetatud asutustest; komisjon avaldab selle nimekirja ja kõik selle muudatused *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 18

Kahe või enama liikmesriigi vahel sõlmitud lepingus ettenähtud rakendusorganite poolt kohaldatava töölevõtmiskorra vastuvõtmine ei ole kohustuslik.

Artikkel 19

1. Liikmesriigid koos komisjoniga analüüsivad kaks korda aastas liikmesriikidest saadud teabe alusel komisjoni poolt koostatud aruande põhjal:

- ühenduse meetmete tulemuslikkust vabade töökohtade vahendamisel,
- töökoha saanud mitteliikmesriikide kodanike arvu,
- tööturu seisundis ennustatavaid muutusi ja niipalju kui võimalik tööjõu liikumist ühenduse piires.

2. Liikmesriigid uurivad koos komisjoniga kõiki võimalusi, et anda vabade töökohtade täitmisel liikmesriikide kodanikele eesõigus ühenduse piires vabade töökohtade ja töötaotluste vahelise tasakaalu saavutamiseks. Nad võtavad kõik selleks vajalikud meetmed.

Artikkel 20

1. Kui liikmesriigi tööturul esineb või on ette näha häireid, mis võivad tõsiselt ohustada mõne piirkonna või kutseala elatus- ja tööhõivetaset, teatab see riik sellest komisjonile ja teistele liikmesriikidele ning esitab neile kõik asjassepuutuvad üksikasjad.

2. Liikmesriigid ja komisjon võtavad kõik sobivad meetmed ühenduse töötajate teavitamiseks, et nad ei taotleks tööd selles piirkonnas või kutsealal.

3. Ilma et see piiraks asutamislepingu ja selle protokollide kohaldamist, võib lõikes 1 nimetatud liikmesriik paluda komisjonil sedastada, et selle piirkonna või kutseala olukorra ennistamiseks tuleb artiklites 15, 16 ja 17 ettenähtud vabade töökohtade ja töötaotlejate vahendamise mehhanism osaliselt või täielikult peatada.

Komisjon otsustab peatamise ja selle kestuse üle hiljemalt kaks nädalat pärast sellise taotluse saamist. Iga liikmesriik võib kahe nädala jooksul taotleda, et nõukogu niisuguse otsuse tühistaks või

seda muudaks. Nõukogu reageerib igale sellisele taotlusele kahe nädala jooksul.

Artikkel 22

4. Kui niisugune peatamine aset leiab, ei astu vabade töötajate olemasolust teatanud teiste liikmesriikide tööturuasutused min-geid samme vabade töökohtade täitmiseks, millest neile otse tea-tavad tööandjad lõikes 1 nimetatud liikmesriikidest.

1. Euroopa koordineerimisamet ülesanne on eelkõige:

- a) kooskõlastada vajalikke praktilisi meetmeid ühenduse ulatu-ses vabade töökohtade ja töötaotlejate vahendamiseks ning sellest tuleneva töötajate liikumise analüüsimiseks;
- b) aidata kaasa nende eesmärkide saavutamisele, rakendades koostöös tehnilise komiteega ühiseid toimimisviise haldus- ja tehnilisel tasandil;
- c) erivajaduse tekkides ja kokkuleppel eriasutustega viia kokku nende asutuste poolt vahendatavad vabad töökohad ja töö-taotlused.

IV JAOTIS

Euroopa koordineerimisamet

Artikkel 21

Komisjonisiseselt asutatud Euroopa Vabade Töökohtade ja Töötaotlejate Vahenduse Koordineerimisamet (käsitlevas määruses "Euroopa koordineerimisamet") üldine ülesanne on soodustada vabade töökohtade vahendamist ühenduse ulatuses. Eelkõige vastutab amet kõigi selle ala tehniliste kohustuste eest, mis on käsitlevas määrusega komisjonile pandud, eriti riiklike tööturuasutuste abistamise eest.

Ta koondab artiklites 14 ja 15 nimetatud teabe ning artikli 13 kohaselt tehtud uuringute ja teadustöö tulemusel saadud andmed, et välja selgitada kõik kasulikud üksikasjad võimalikest arengusuundadest ühenduse tööturul; see teave edastatakse liikmesriikide eriasutustele ning konsultatiiv- ja tehnilisele komiteele.

2. Euroopa koordineerimisamet edastab komisjonile otse saade-tud teated vabade töökohtade ja töötaotlejate kohta eriasutustele ning talle teatatakse nende suhtes astunud sammudest.

Artikkel 23

Komisjon võib kokkuleppel iga liikmesriigi pädeva võimuorganiga ja kooskõlas tingimuste ning korraga, mille ta määrab kindlaks tehnilise komitee arvamuse põhjal, korraldada teiste liikmesriikide ametnikele külastusi ja lähetusi, samuti täiendusprogramme erialapersonalile.

III OSA

KOMITEED, KES TAGAVAD LIIKMESRIIKIDEVAHELISE TIHEDA KOOSTÖÖ TÖÖTAJATE LIIKUMISVABADUSE JA TÖÖHÕIVEGA SEOTUD KÜSIMUSTES

I JAOTIS

Artikkel 25

Nõuandekomitee

Nõuandekomitee ülesanne on eelkõige:

Artikkel 24

Nõuandekomitee vastutab komisjoni abistamise eest kõigi küsimuste läbivaatamisel, mis tekivad asutamislepingu ja vastavalt sellele võetud meetmete kohaldamisel töötajate liikumisvabaduse ja tööhõivega seotud küsimustes.

- a) liikumisvabaduse ja tööhõivega seotud probleemide läbivaata-mine liikmesriikide riikliku inimressursside poliitika raames, et kooskõlastada liikmesriikide tööhõivepoliitika ühenduse tasandil, aidates nõnda kaasa majanduse arengule ja tööturu tasakaalu parandamisele;

b) käesoleva määruse ja kõigi lisameetmete rakendamise mõju üldine uurimine;

c) komisjonile põhjendatud ettepanekute tegemine käesoleva määruse läbivaatamiseks;

d) kas komisjoni taotlusel või omal algatusel üldiste või põhimõtete küsimuste kohta põhjendatud arvamuste esitamine eelkõige järgmistel aladel: tööturu arengu kohta teabe vahetamine, töötajate liikumine liikmesriikide vahel, programmid ja meetmed kutsenõustamise ja kutseõppe arendamiseks, mis eeldatavalt edendavad liikumisvabadust ja tööhõivet, ning kõikvõimalik abi, sealhulgas sotsiaalabi ja töötajate elamispingid, töötajatele ja nende peredele.

Artikkel 26

1. Nõuandekomiteesse kuulub kuus liiget igast liikmesriigist, kellest kaks esindavad valitsust, kaks ametiühinguid ja kaks tööandjate ühinguid.

2. Iga lõikes 1 nimetatud kategooria kohta nimetab iga liikmesriik ühe asendusliikme.

3. Liikmete ja asendusliikmete ametiaeg on kaks aastat ja neid saab ametisse tagasi nimetada.

Ametiaja lõppedes jäävad liikmed ja asendusliikmed ametisse, kuni nad asendatakse või uuesti ametisse nimetatakse.

Artikkel 27

Nõuandekomitee liikmed ja asendusliikmed nimetab nõukogu, kes püüab ametiühingute ja tööandjate ühingute esindajate valikuga saavutada mitmesuguste asjassepuutuvate majandussektorite asjatundjate küllaldast esindatust.

Nõukogu avaldab liikmete ja asendusliikmete nimekirja *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

Artikkel 28

Nõuandekomitee esimeheks on komisjoni liige või tema asendusliige. Esimees ei hääleta. Komitee tuleb kokku vähemalt kaks korda aastas. Selle kutsuvad kokku esimees kas omal algatusel

või vähemalt ühe kolmandiku liikmete nõudel. Komisjon tagab komiteele sekretariaaditeenused.

Artikkel 29

Esimees võib kutsuda koosolekutest vaatelejate või asjatundjatena osa võtma üksikisikuid või ühenduste esindajaid, kellel on laialdane kogemus tööhõive või töötajate liikumise valdkonnas. Esimeest võivad abistada asjatundjatest nõunikud.

Artikkel 30

1. Arvamus, mille komitee esitab, on kehtetu, kui kohal viibib vähem kui kaks kolmandikku liikmetest.

2. Arvamuses märgitakse põhjused, millel see rajaneb; need esitatakse kehtivate hääle absoluutse enamusega; sellele lisatakse kirjalik avaldus vähemuse seisukohtadest, kui viimane seda nõuab.

Artikkel 31

Nõuandekomitee kehtestab oma töömeetodid kodukorra kohaselt; kodukord jõustub siis, kui nõukogu on pärast komisjoni arvamuse kättesaamist selle heaks kiitnud. Iga parandus, mida komitee otsustab kodukorras teha, jõustub sama menetlust järgides.

II JAOTIS

Tehniline komitee

Artikkel 32

Tehnilise komitee ülesanne on aidata komisjonil ette valmistada, soodustada ja jälgida kogu tehnilist tööd ja meetmeid käesoleva määruse ja kõigi täiendavate meetmete rakendamiseks.

Artikkel 33

Tehnilise komitee ülesanne on eelkõige:

a) soodustada ja edendada koostööd liikmesriikide asjaomaste valitsusasutuste vahel kõigis tehnilistes küsimustes, mis on seotud töötajate liikumisvabaduse ja tööhõivega;

- b) välja töötada menetlused asjaomaste valitsusasutuste ühise tegevuse korraldamiseks;
- c) hõlbustada andmete kogumist, mis on vajalikud komisjonile ning võivad osutada kasulikuks komisjoni määrusega ettenähtud uuringuteks ja teadustööks, ning edendada teabe ja kogemuste vahetust asjaomaste valitsusasutuste vahel;
- d) uurida tehnilisel tasandil liikmesriikide tööturgude hindamise kriteeriumide ühtlustamist.

Esimees ei hääleta. Esimeest ja komitee liikmeid võivad abistada asjatundjatest nõunikud.

Komisjon tagab komiteele sekretariaaditeenused.

Artikkel 34

1. Tehniline komitee koosneb liikmesriikide valitsuste esindajatest. Iga valitsus nimetab tehnilise komitee liikmeks ühe valitsust nõuandekomitees esindavatest liikmetest.

2. Liikmesriigi valitsus nimetab asendusliikme oma teiste esindajate — nõuandekomitee liikmete või asendusliikmete — hulgast.

Artikkel 36

Tehnilise komitee koostatud ettepanekud ja arvamused esitatakse komisjonile ja neist teatatakse nõuandekomiteele. Igale niisugusele ettepanekule ja arvamusel lisatakse kirjalik avaldus tehnilise komitee liikmete seisukohtadest, kui viimased seda nõuavad.

Artikkel 37

Tehniline komitee kehtestab oma töömeetodid kodukorra kohaselt; kodukord jõustub siis, kui nõukogu on pärast komisjoni arvamusel kättesaamist selle heaks kiitnud. Iga parandus, mida komitee otsustab kodukorras teha, jõustub sama menetlust järgides.

Artikkel 35

Tehnilise komitee esimeheks on komisjoni liige või tema esindaja.

IV OSA

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

I JAOTIS

Üleminekusätted

Artikkel 38

Kuni artikli 15 lõikes 2 nimetatud ühtse süsteemi vastuvõtmiseni komisjoni poolt teeb Euroopa koordineerimisamet ettepanekuid meetmete võtmiseks, mis võivad osutada kasulikuks artikli 15 lõikes 1 nimetatud aruannete koostamisel ja levitamisel.

Artikkel 39

Käesoleva määruse jõustumise ajal kohaldatav nõuandekomitee ja tehnilise komitee töökord jääb kehtima.

Artikkel 40

Kuni meetmete jõustumiseni, mida liikmesriigid võtavad vastavalt nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta direktiivile,⁽¹⁾ ja kui liikmesriikides nõukogu 25. märtsi 1964. aasta direktiivi⁽²⁾ põhjal võetud meetmete alusel on elamisloa kehtivusaja ja pikendamise otsustamiseks vajalik määruse nr 38/64/EMÜ artiklis 22 ettenähtud tööloa, võib tööloa asemel esitada tööandja kirjaliku kinnituse töölevõtmise kohta või töötõendi, milles on märgitud töötamise aeg. Igal tööandja kirjalikul kinnitusel või töötõendil, mis näitab, et töötaja on tööle võetud kindlaksmääramata ajaks, on samasugune toime nagu alalisel tööloal.

⁽¹⁾ EÜT L 257, 19.10.1968, lk 13.

⁽²⁾ EÜT 62, 17.4.1964, lk 981/64.

Artikkel 41

Kui liikmesriik ei saa tööloa nõutavuse tühistamise tõttu enam koostada teatud liiki statistikat välisriikide kodanike tööhõive kohta, võib niisugune liikmesriik statistiliste andmete kogumiseks säilitada tööloa nõutavuse teiste liikmesriikide kodanikele, kuni juurutatakse uued statistilised meetodid, aga mitte kauem kui 31. detsembrini 1969. See tööloa tuleb välja anda automaatselt ja peab kehtima kuni tööloa nõutavuse tegeliku tühistamiseni selles liikmesriigis.

II JAOTIS

Lõppsätted*Artikkel 42*

1. Käesolev määrus ei mõjuta Euroopa Sõe- ja Teraseühenduse asutamislepingu sätteid, mis käsitlevad töötajaid, kellel on tunnustatud kvalifikatsioon söekaevandamise või terasetootmise alal, ega Euroopa Aatomenergiaühenduse asutamislepingu sätteid, mis käsitlevad sobivust oskustööle tuumaenergia alal, ega ühtki nende asutamislepingute põhjal võetud meetet.

Sellest olenemata kohaldatakse käesolevat määrust esimeses lõigus nimetatud töötajate kategooriate ja nende pereliikmete suhtes, kuivõrd nende õiguslik seisund pole korraldatud eespool nimetatud asutamislepingute või meetmetega.

2. Käesolev määrus ei mõjuta kooskõlas asutamislepingu artikliga 51 võetud meetmeid.

3. Käesolev määrus ei mõjuta liikmesriikide kohustusi, mis tulevad:

- erilistest suhetest või tulevikus sõlmitavatest kokkulepetest teatud Euroopa-välise riikide või territooriumidega, mis põhinevad käesoleva määruse jõustumise ajal olemasolevatel institutsioonidevahelistel sidemetel, või
- käesoleva määruse jõustumise ajal olemasolevatest lepetest teatud Euroopa-välise riikide või territooriumidega, mis põhinevad nende institutsioonide vahelistel sidemetel.

Nimetatud riikide või territooriumide töötajad, kes vastavalt käesolevale sättele teevad tasustatud tööd ühe niisuguse liikmesriigi territooriumil, ei saa kasutada käesolevas määruses sätestatud soodustusi teiste liikmesriikide territooriumil.

Artikkel 43

Liikmesriigid edastavad teatamise eesmärgil komisjonile nende vahel sõlmitud tööjõualaste lepingute, konventsioonide ja kokkulepete tekstid nende allakirjutamispäeva ja jõustumispäeva vahelise aja jooksul.

Artikkel 44

Komisjon võtab käesolevas määruses sätestatud meetmeid selle rakendamiseks. Selleks tegutseb ta tihedas koostöös liikmesriikide kesksete valitsusasutustega.

Artikkel 45

Komisjon esitab nõukogule ettepanekuid, mille eesmärk on kooskõlas lepingu tingimustega liikmesriikide kodanikest töötajate töösaamisvõimaluste piirangute kaotamine, kui diplomite, tunnistuste või muude ametlike kvalifikatsioonitõendite vastastikuse tunnustamise puudumine võib töötajate liikumisvabadust takistada.

Artikkel 46

III osas nimetatud komiteede halduskulud esitatakse Euroopa ühenduste eelarve komisjoni käsitlevas jaos.

Artikkel 47

Käesolevat määrust kohaldatakse liikmesriikide territooriumil ja liikmesriikide kodanike suhtes, ilma et see piiraks artiklite 2, 3, 10 ja 11 kohaldamist.

Artikkel 48

Määrus nr 38/64/EMÜ muutub käesoleva määruse jõustumisel kehtetuks.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõigis liikmesriikides.

Luxembourg, 15. oktoober 1968

Nõukogu nimel

eesistuja

G. SEDATI

LISA

Artikli 16 lõike 3 punktis a:

- 1) tähendab väljend "erialane" kõrget või ebaharilikku kvalifikatsiooni, viidates konkreetseid tehnilisi teadmisi nõudvale tööle; eelkõige viitab see rühmakaupa palgatavate hooajatöötajate töödejuhatajale;
 - 2) tähendab väljend "töö konfidentsiaalsus" tööd, mis vastuvõtjariigis tavakohaselt eeldab erilisi usaldussuhteid tööandja ja töötaja vahel;
 - 3) kehtib väljend "varasemad kutsealased sidemed" juhul, kui tööandja taotleb liikmesriigi territooriumil kokkulepet töötajaga, kes on eelneva nelja aasta jooksul töötanud samal territooriumil tema teenistuses vähemalt kaksteist kuud;
 - 4) tähendab väljend "perekondlikud sidemed" abielusidemeid või teise astme sugulust tööandja ja töötaja vahel ning esimese astme sugulust kahe töötaja vahel.
-